

"Jest" mi?

izmir.bel.tr adresinde dün yer alan bir haber, toplu sözleşmenin imzalanmasına dair haberin başlığı İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin toplu sözleşme süreçlerini nasıl ele aldığı özeti gibiydi.

Büyükşehir emekçileri yıllardır bir dizi talebi eylemli ve fiili bir mücadele ile dile getiriyor. Ulaşım kartı, yemek hakkı, kreş istiyor. Ekonomik krizin faturasının emekçilere çıkarıldığı, giderek yoksullaştığımız koşullarda insanca yaşamak için ücretlerinde iyileştirme istiyor. Tüm bu talepleri görmezden gelen, kulak ardı eden Büyükşehir Belediyesi bu talepler için verilen mücadeleyi önemsiz kılmaya çalışıyor. Bu mücadelelerin toplamının yarattığı basıncın eseri olarak elde edilen kazanımları ise bir lütuf gibi sunuyor.

Ulaşım haktır! Kimsenin "jest"i lütfu değildir! Mücadele ile kazanılmıştır!

Yıllardır emekçilerin dillendirdiği bir talebin mücadele ile, emekçilerin yarattığı basıncın sonucu olarak alındığının üstünü örten; bunu bir lütuf, kendisinin alicenaplığı ve bir "jest" olarak takdim eden işverenimiz İzmir Büyükşehir Belediyesi idaresini yakından tanıyoruz.

Kendi bünyesinde hizmet üreten emekçilere aslında Türkiye'deki herhangi bir işveren-patron gibi yaklaştıklarını biliyoruz. Kullandıkları dil de, yöntem de dört milyon İzmirli'ye hizmet üreten altı bine yakın emekçiye nasıl yaklaştıklarının ispatıdır. Çalışanlarda oturtmak istedikleri anlayış "patronun" kendileri olduğu, çalışanların hak ve taleplerinin ne olduğunun, bunun için nasıl bir mücadele yürüttüklerinin önemsiz olduğudur.

Öyle ya; kendileri uygun gördükleri zaman, emekçilerin yıllardır sorun olarak tarif ettiği ve çözülemeyen yakıcı sorunların çözümünün bir çeşit bahşiş, bir armağan, bir "jest", olarak sunabilirler. Onlara göre zaten hak olarak ele alınması gereken bir başlıkta, önünde yasal bir engel olmamasına rağmen şu ana kadar çözümsüzlüğü dayatanın işveren olduğunu kimse sorgulamamalı, bu kısma kimse kafa yormamalıdır. Çalışanları derinleşen bir ekonomik krizle yüz yüze onların taleplerini görmezden gelen, örgütlülüklerini hiçe sayan, onlar mücadele ettiği için gündemlerine almak zorunda kaldıkları sorunlara ilişkin çözümleri geciktirip, bunlar hayata geçtiğinde de emekçilere "bir güzellik yaptığını" sananlar yanılıyorlar. Biz gerçeği biliyoruz.

"Büyükşehir'den memurlara 'ulaşım kartı' jesti" *

“Yetkili sendika” sadece işverenin tekliflerine onay verme yetkisine sahip

İşverenin dayattığı anlayış açıktır. Bu anlayış ve çerçeveye razı; karşılıklarına konan ilk teklifi apar topar kabul eden; işverenle değil, kendisine rakip gördüğü sendikalarla mücadele alanında varlık gösterebilen sendikalar da bu tablonun parçasıdır. Tüm Yerel-Sen toplu sözleşme sürecini emekçilerden kaçırmış, işverenin inisiyatifine bırakmıştır. Mart sonuna kadar bırakalım bir sonucu, randevu dahi alamamıştır. Ancak dışındaki sendikalara başvurduğu zaman ve onlarla birlikte bir eylemlilik süreci başlatabilmiş, bağımsız bir varlığı olmadığını göstermiştir. Yetki sürecinde “950 fark attık” diye böbürlenilen bir sendika bu eylemlerde üyelerinin yüzde ikisini dahi hakları için harekete geçirememiştir.

Sarı sendikalar “sendikasızlaştırma” saldırısının parçasıdır

İşverenler bu tür sendikalar ve böyle bir sendikal anlayışı tercih eder. İktidardan ödünç bir dille sahici sendikaların altını oyarak, çalışanları korkutarak üye kaydeden sendikaların mücadele gücü yoktur. Makul ve makbul oldukları için işveren tarafından tutulan, bizim yarattığımız basıncın tesiri ile yetkilendirilen, masadan düşenlerle sofrasını kuranların sahici sendikalar olmadığını üyeleri bile biliyor. Bu anlayış işverenin dümen suyundadır. Rengi sarıdır. İşveren verdiği zaman alır, verdiği kadarını alır. Vermezse almaz, alamaz.

Ulaşım kartı sevindirici bir kazanımdır! Yeni kazanımlar için mücadeleye, gerçek sendikaların saflarına!

Bugün ulaşım kartı yıllardır verilen bir mücadelenin sonucunda meşrulaşmış, hak olarak herkesin aklında yer etmiş, önünde yasal bir engel kalmadığı için verilmemesi konusundaki bahaneler tükenmiş, seçim öncesinde kapısının önünde itiraz eden emekçileri görmek ve göstermek istemeyen bir idare tarafından verilmek zorunda kalmıştır. Bu, bunun için mücadele eden, sokağa çıkan, kararlı bir şekilde bu talebin arkasında duran tüm emekçilerin kazanımıdır.

Kazanımlarımızı korumak ve arttırmak için en çok ihtiyaç duyduğumuz şey, elverişli koşullarda değil her koşulda mücadele edebilen sahici sendikalardır. Tüm Bel-Sen böyle bir mücadele örgütü, KESK böyle bir mücadele geleneğidir. Tebaa muamelesi görmek istemeyen tüm emekçilere çağırımız; birlikte yürüdüğümüz yolda adımlarımızı da saflarımızı da sıklaştıralım. Tüm Bel-Sen’de örgütlenelim!

TÜM BEL SEN İZMİR 1 NO'LU ŞUBE